

Redacţia
Str. Prundului 39-41
Administraţia
Str. Prundului Nr. 4.

GLASUL ARDEALULUI

Abonamentul
până la sfârşitul acestui an
10 coroane.
Exemplarul 20 filieri.

Apare zilnic sub conducerea unui comitet de redacţie.

Organul Sfatului naţional român din Ţara Bârsnei

Zvârcoliri neputincioase

După cum scriu ziarele maghiare, Di Jászi are de gând să lămurească poporul românesc asupra intenţiilor guvernului maghiar, mai bine zis, ar fi vorba de o campanie, care să paralizeze activitatea „Conziliul naţional central”, discreditându-l în faţa opiniei publice româneşti. În noua D-sale calitate de ministru maghiar, jurat pe integritatea teritorială a Ungariei, scopul ni-se pare firesc.

Ce-i drept, n-avem încă cunoştinţă de nici-un manifest, dar judecând după presa maghiară, Di Jászi ar vrea să spună că următoarele: că consiliul naţional român, nu reprezintă întreg neamul românesc din Ardeal şi Ungaria şi că alipirea noastră la România e în defavorul nostru.

Nu credem în singur moment, că s'ar afla şi măcar un suflet românesc, care să dea ascultare vorbelor Di-lui Jászi. Dacă ne ocupăm cu planurile D-sale, o facem ca să dovedim, că usează de aceleaşi argumente şubrede şi contrare adevărului, de aceleaşi manevrări învocate, pe cari le întrebuiţau reprezentanţii vechiului regim şi pe cari noi le credeam pusie la arhivă.

E foarte ciudat, că Di Jászi vine la Arad însoţit de-o numeroasă suită, tratează cu oamenii noştri două zile, i-se atribuie evenimentului din partea presei maghiare o importanţă capitală — chiar şi în aceste vremi de măreţe cataclisme — şi la sfârşit constată, că n-a vorbit cu reprezentanţii poporului românesc. Adică cum? „Ministru al naţionalităţilor” nu-şi cunoaşte naţionalităţile? Işi iscăleşte singur atestatul de pauperitate intelectuală? O, nu! Di Jászi ştie tot atât de bine, ca şi noi, că *Românii formează o singură clasă socială şi au în consecinţă un singur partid*. Ştie, că intelectuali puşini, pe cari îi avem, sunt ecesenţa naturală a acestei ţărârimi şi că soartea lor e organic legată de soartea acestei singure clase. *Cu orice ar fi vorba, deci Di Jászi — făcând abstracţie de puţinele suflete rătăcite, cari se reprezintă numai pe sine — i-s'ar fi spus aceleaşi lucruri.* Se poate, că avem multe laeune noi Români, dar asta una calitate nu ni-se poate contesta: *sub raportul politice suntem o singură voimă.*

Atunci ce vrea Di Jászi? Scopul D-sale e vădit: ar vrea să ne

incurce, să ne zăpăcească, să ne spargă rândurile. E de prisos s'o spunem că cunoscându-i intenţiile, vom şti afla şi contramăsurile.

Atât Di Jászi, cât şi întreaga presa maghiară, sunt foarte îngrijiţi de soartea Saşilor, Săcuiilor şi Ţărănilor români cari voim să-i alipim la România „corupţi, imperialiştă şi bolerească.” Aici Di Jászi ar-se face că nu-şi aduce aminte de unele lucruri. În România încă în 1914 s'a ales o Constituanta, care să rezolve problema agrară şi reforma electorală; încă în acelaş an Constituanta a votat în principiu exproprierea „votul universal. A isbucnit războiul şi în 1917 proiectul de lege a fost primit de către parlamentul din Iaşi, rămânând să se execute după curăţirea României ocupată de Germani. După cele mai noi informaţii, actualul guvern român, îl şi execută prin lege-decet.

De altfel îi putem linişti pe foştii compatrioţi: *statele democratice au spus n'ar fi încoloinţat atipirea teritoriilor româneşti la România, dacă n'ar avea garanţa, că această ţară se democratizează.*

Nu-i temeţi, Dilor pe Saşi şi pe Săcui! Imperialismul şi ciocoismul sunt stigioi politici şi adevăraţii oameni nu se tem de stigioi. De altfel noi suntem destui şi n'avem nevoie să ne întregim rândurile prin romanizare forţată.

Toate acestea le ştie şi Di Jászi, dar erede, că prin intervertiri şi evocare a stigioilor provoacă zăpăceală şi sparie lumea.

Mai curând am avea noi dreptul să dubităm în sentimentele şi intenţiile democratice ale guvernului maghiar. Di Károlyi până la capitularea Bulgariei, era cel mai eras govinist al Europei. Ba, pardon, mai avea încă un soţ, pe Di Apponyi. Ş'acum de-odată ni-s'a făcut cel mai bun prieten; împarte la libertăţi, după ce nu mai este armată, care să strângă în fere libertatea; şi osacără şi Daa eu gura exproprierea, după ce ţărâ-nimea şi-a făcut-o cu forţa.

Dvoastră toţi aţi fost pacifişti, dar împotriva păcii dela Bucureşti nu v-aţi ridicat nici-un cuvânt.

Nu-i să înşelegem prea bine Dilor, şi răspunsul nostru evenit îl pa da adunarea dela Alba-Iulia.

I Cristea

La Alba-Iulia!

1 Decembrie 1918.

În cetatea dela poalele munţilor noştri de aur, porţile cari înainte cu trei sute de ani s'au deschis largi înaintea Domnului Mihai, astăzi aşteaptă pe solii neamului românesc, cari scuturând lanţul robiei, sunetul lui să-răsune până în ţările ceriului.

O clipă nu mai amânăm intrarea dreptului nostru de viaţă de goini şi nu de câini lăunţii. Ceata s'a rupt de pe sufletul neamului nostru şi la lumina strălucitoare a cerului deschis azi şi pentru noi, în faţa lumii întregi răsărim cu măduva suptă din oase de sbiri de vecuri, dar glasul nostru-i de tunet şi strigă deodată:

„Uai osto neamului român!”

Dinţii de fier ce îmbrucăşie pe vremuri trupul martirului Horia s'au frânt în bucăţi, stavila munţilor s'a prăbuşit, Nistrul a secat şi din frământurile deslănţite ale trupului românesc s'a încheagat într'o dumez-lăscă sărbătoare unitatea şi puterea uniaşă a unui neam împrăştiat de vitriga soarte.

Români din Tisa până în Carpaţi!

Lumina zilei de 3-15 Mai strălucoste deasupra Voastră.

Iancu, Axente Bărnuţ privesc din zările sfinte la voi.

Ardealul frumos, Bănatul erou,

Bihorul asuprit şi Maramurăşul istoric, uniţi-vă glasul să cutremure munţii!

Un trup şi un suflet suntem!

Întindeţi mâna înăspriată de robotul gleei furate, smulgeţi buruiana duşmănilor mici din inima voastră, uitaţi nevoile vieţii, ca într'un gând să mărturisim şi un glas să înălţăm:

Trăiască România-Mare!

German

Sfințirea steagului tricolor al gărdei naționale române din Brașov.

24 Novembre.

Frumoase sunt aceste zile istorice, pe cari neamul românesc după atâtea veacuri de lăunță așteptare, a ajuns să le vadă în toată strălucirea lor. Gândurile vorbesc, inima bate — mai tare, iar sângele a trezit la viață un trup amorțit.

Din toate colțurile românismului solesc vești, cari ne ample de bucurie, când vedem sufletul românesc, ca la un semn dat trezindu-se din stăruirea lui amilinelor îndelungate, clipa de însufiețire, cari store lacrimi, prețind sărbătoare, inmurale deșteptării atârșă în biserică, adevărată sărbătoare a Iovierii.

În Țara noastră a Bârsel, care avuse de suferit poate mai mult pe urma nenorociri, că idealul unității noastre avea să mai întârzie doi ani. Acost colț însemnat al românismului pare electri și mânați de puterea legăturilor sale vechi cu pămintul sfânt al Țării Românești.

Între cei dinții, cari au dat ascultare poruncii marelui Stat național român din Arad, Români din Brașov și-au ales Statul lor național român, gardă națională și Consiliu militar român.

Era ușor de făcut, căci aveam în mijlocul nostru pe protopopul părinte Dr. Vasile Saftu, care deși smuls de nefericire pe un timp din capul turmei sale, ținera în mână sa toate firele inimelor, cinșite românesci. A fost de ajuns o singură chemare a lui, ca în câteva veacuri să se adune toată Țara-Bârsel, nimicind într-o clipă planurile mărgare ale contrariilor săi și neamului nostru.

O sfințitor ceasuri rămâneți pe loc! Zilnic ne este dat să vedem măreția acestui popor, bătrâni copii făclă și mame cu lacrimi în ochi, roșind din bălele inimii jurământul solemn după glasul tribunului nostru părinte, cu ochii la crucea înălțată spre cer: „... Jar că voi fi credincios nașii unitare române!”

În mijlocul Sției bisericii, părea că s'a coborât din încoana mucenicului Sfânt Nicolae și la jurământul gardei române din loc, venită să ceară sfințirea stindardului său.

Acești voinici încercați în focul atâr lupte, în frunte cu vătaful *Bucor Volna* și ca conducători lor, tot poporul întreg, părea că absorbe fiecare cuvânt din rostirea protopopului Dr. Saftu:

„Mari Domni și Domne te ai Țării Românești, de pe vremori: Neagoe, Mihailu, Rutandra și a. citorii. Sției noastre biserică prin dăniile lor înaintea cu sute de ani au conceput idealul unității noastre naționale.

El au pus bază unității noastre de credință, iar noi am ajuns aceste zile terice, să întâmpinăm unitatea noastră națională, a întregului neam românesc de 14 milioane.

Și oare mai este încă cineva, care tocmai în acest colț de românism, care până astăzi s'a avut totdeauna legături atât de strânse sufletete și materiale cu frații de dincolo, tocmai aici la Brașov, să nu încreze din toate puterile lui,

să se intrupeze viața de aur al părintilor și protopărinților noștri.

Voi cari v'ați adunat sub acest tricolor sfânt, dogmănti de atâtea vreme, faceți-l cinste cu purtarea voastră deamă de poporul nostru, ca adunarea mare a neamurilor să zică: „Vrednic este acest popor să fie liber și să fie uniți toți și să!”

Soldăți și ofițeri, voi toți credincioșii legii străbune, privind la această cruce sfântă, jurăți credință marelui nostru stat național român din Ardeal și Țara Ungurească... Eu jur... etc”. Câteva zile ne mai desparte de marea noastră adunare dela Alba-Iulia, cetatea marelui Domn român Miha-u Viteazul, unde trimiși poporului românesc din Tisa până în Carpați vor peceteli pe vecie soartea noastră terică... D-zeu Vă binecuvinteze”.

Priveam extaziați acest tablou dumnezeiesc, al preotului, într-o mână crucea, în cealaltă cu stindardul național, la dreapta lui vătaful Bujor și sfințite lacrimi a însufiețirii păreau că se reînloc în piept, dar acele puterice ale inimii lui „iar scumpa noastră Românie eternă, eternă va înfiori”, te trăzau de visare, căci numai e vis ce doriam și numai avem ce să dorim.

În Brașov-vechi, însufiețit și deslăcnicul nostru precot *Petru Debu*, prin darul său de a ști atinge cordele inimii, a sfârșit acești vijelie puternică a simțului național, făcând să răsună peste înălțimea din la mica biserică *Imnul Unirii și Deșteaptă-te Române*.

Și sfinții din înconostas priveau mirați, că i-a ajuns și acest noroc să vadă și acest praznic măreț al unui popor desorbit.

Oficiale.

Ordinul II

al Comandei militare române din Brașov.

Fiecare secție de gardă română, aparținătoare centrului Brașov, să aleagă până în 26 *Novembre* n. câte un ofițer și un soldat, care vor reprezenta secția respectivă la *Adunarea națională*, ce se va ține în Alba-Iulia, la 1 Decembrie st. n.

Numele aleșilor să ni se comunice cu posibila grabire și comandantul secției să prouadă pe aleși cu document — plenipotență.

Brașov, 25 Nov. 1918.

L. Muntean
adj.

A. Ciortea
comandant.

Ordinul III.

al Comandei militare române din Brașov

Aducem la cunoștința tuturor secțiilor, comitatene militare, că Dl. locot. *R. Săbădeanu* și sublocot. *G. Șinșchiș* sunt examiți Comandei noastre în scopul organizării militare din Țara-Bârsel.

Căbit. L. Muntean
edjutant.

A. Ciortea
comandant.

Dintr'o cuvântare a episcopului Dr. M. Cristea.

La manifestarea națională din Caransebeș, P. S. Sa părintele episcop E. Miron Cristea a adresat mulțimei, care-a venit să-i facă ovații, o cuvântare energică, plină de avânt și însufiețire pentru cauza românescă. Reținem din ea următoarele:

Lașurii frâniei maghiare au căzut de pe trupurile noastre. Le-a rupt sângele jertfit de frații noștri din regatul liber; le-a rupt surorile noastre latine; Franța și Italia; le-au rupt puternica Anglie, le-a rupt țoloteleț Wilson.

Începând dela regele Bela III și până azi, poporul român din Transilvania și Ungaria a suferit cele mai mari nedreptăți și împilări, cele mai grozave prigoni și chinuri trupesti și sufletete.

Sufletul nostru românesc ne-a fost încântoș de veacuri, căci petri grele ca de moară apășau pieptul nostru. Preste tot nu există în lume popor, care să fi suferit mai mult, ca noi. Sate și ținuturi întregi sunt istovite de foame și sărăcie, pe când toate lichelele și veniturile, ca niște lipitori sfâștând, ne-au supt sângele și-au adunat de pe spatele noastre averi de sute de mil și chiar de milioane sau oceretina și cu sprijinul sistemului de guvernare, care le-a trimis și octroat pe capul nostru.

Chiar și jertfele enorme, ce le-a adus poporul român în cursul acestui război pentru „tron și patrie”, ni le-au răsplătit cu temnițe, cu răpirea ilegală a școalelor primare din Ardeal, cu oprirea de-a nu mai câmpăra un petec de pământ; iarși tronul — ca suprem comandant al armatei — ni-a poruncit nu numai să luptăm împotriva vestitorilor liberității popoarelor, ci ne-a silit, să comitem barbaria de a pășoi și în frații noștri de sânge.

„Națiunea română își va croi însăși soartea și viitorul său cu ajutorul fraților români de preluțindenea și cu ajutorul factorilor mondiali și internaționali, cari ne sunt binevoitori”.

„Iară, — ca să putem ajunge acest scop măreț — vă sfătuiesc, ca tot nștăl — cu mie cu maro dela vildică până în opinia — să fie supus neclătit și nelăfrat al partidului național român.

Toți ridică mâinile strigând: „Jurăm credință!”

Porunca consiliului central sau a marelui sfat național român — trebuie să fie sfășiată tuturor, și atunci cu ajutorul lui Dumzean în curând vom ajunge a-ne mare și cu soare, a-ne mare sărbătoare, în care cu toții vom înălța rugăcuni ferbinji de mihălmăită către Cel de sus, carele ochrănuște lumea și popoarele ei, apoi cu lacrimi de bucurie vom țineva hora mare a unirii tuturor Românilor din toată în țolare. Trăiescă marelui sfat național român! Trăiescă redemptoriaș neamului întreg!”

Cronica internă.

Inaintarea trupelor române.

Budapesta Nov. 23

Trupele românești intrate în Gyimes au pus mâna pe administrație, poștă și telefon. Primarul din Borszék s'a fost chemat din partea comandamentului, provocându-l să se îngrijească de înlocuirarea ofițerilor și soldaților sub pedepșa de moarte să servească toate artele.

Csikszereda Nov. 23

Aseară la 6 h a sosit în Gyimes-bák un regiment de infanterie, un escadron de cavalerie și o baterie. Președintele sfatului național dr. Santa Samu i s'a comunicat, că pe Luni sau Marți vor sosi în Csikszereda 1500.—2000 oameni Azi mâine va sosi un nou regiment și astfel armata se va întregi la o brigadă.

Protestul plenipotențiarului rom. Dr. Erdélyi.

Cetim în „Foala Poporului Român”, că ministrul plenipotențiar român Dr. Ioan Erdélyi pe lângă guvernul ungar, protestează contra faptului, că jodecătoarele maghiare fără considerare la națiune și teritori, aduc sentințe lor în numele republicii populare maghiare, ceea-ce e în contradicție cu suveranitatea națiunii române din Ardeal și Ungeria.

Decisul ministrului față de acest protest încă nu l'a primit.

Cronica externă.

Conducătorii bolșevici din Rusia în călătorie.

Bolșevicii din Rusia văzându-se strămutați din toate părțile de trupele Antantei, s'au hotărât să plece. Nu e ușor a te refugia azi: când toată lumea azi-zicad e în mânăle antantei. Din Lenin și comsoșii s'au hotărât de-a să fugă în Brazilia — de-ar putea. Căle bună!

Americani au trecut în Germania.

Armata 3-a americană a pătruns pe pământ german prin Luxemburg.

Antanta nu vrea alipirea Austriei la România.

Ziarele parisiene iau atitudine fațive împotriva unirei austro-germanilor cu imperiul german.

Germania nu-și va recăpăta vasele de război.

Amsterdam 23 Nov.

Agenția Reuters anunță: orice se va întâmpla în viitor cu vasele de război germane, un lucru e sigur: Germania nu le va căpăta niciodată.

Fișagerile lui Hidenburg.

Berlin, 24 Nov.

Hidenburg într-o telegramă trimisă guvernului imperial spaniol, ane membrilor comisiei de armistițiu și antantei ridică pretențiuni foarte grele; lei

se pare, că antanta caută pretexte să continue războiul, iar armata germană e incapabilă de luptă.

Wilson preferă conferinței de pace.

Berlin, 24 Nov.

Se afirmă, că Wilson a fost ales președintele de onoare al conferinței de pace; președintele ședințelor va fi Clemenceau.

Vaterloo ocupat.

Berlin, 24 Nov.

Cavaleria engleză a ocupat Waterloo. Generalul Petain a intrat în Metz; altă armată franceză în Strassburg.

Organizarea noastră națională.

Românașii noștri s'au rupt de Hajdudorog

În ziua de 13 L. c. la chemarea advocatului Dr. C. Barbu s'a făcut constituirea consilierilor și a gardelor naționale române din Sătmar. A fost aceasta o zi de adevărată sărbătoare națională pentru Sătmar, cum pînă-acum nu s'a mai văzut în acele părți. Adunarea s'a început și termină cu imnul „Desteptă-te Române”.

Consiliul comitatens s'a constituit sub conducerea dlui Ioan Sasarog și s'a ales preșident Dr. C. Barbu iar membrii 10 jârșii și 5 preoți pentru fiecare cerc deosebii și astfel consiliile din aceste cercuri s'au declarat constituite.

S'au ținut din partea frunțărilor vorbirii însușite. A fost înălțător moment, când țăranul Iacob Moldovan dă expresione durerii și nemulțumirii țărâneli zicând: „Ne-am botezat ca Români și vrem să murim ca Români. Nouă nu ne mai trebuie episcopia dela Hajdudorog, ci dorim ca să rămânem și pe mai departe în episcopiile noastre românești. Vrem să ne rupem de Hajdudorog”.

Cu mare însufiețire se hotărâse ruperea de Hajdudorog, iar pentru asigurarea ordinii se pretinde administrație și instrucție românească.

Senatul Central al Soldaților Români din Viena.

În 31 Octomvrie a. c. ofițerii și soldații români din Transilvania, Ungaria și Bucovina, aflați în Viena și jur, și-au ținut adunarea de organizare a „Senat Central al soldaților Români”. La această adunare a luat parte și Dr. Iuliu Maniu ca reprezentant al Consiliului Național Român, spunând între altele, că națiunea română mai mult ca oricare altă națiune din fosta Monarchie habsburgică, are lipsă în aceste mărețe, dar grele zile, de organizarea fiilor săi. Apoi s'a ales senatul, având ca președinte pe generalul I. Boeriu, iar ca secretar pe preotul militar Gh. Oprean.

La 17 Noemvrie s'a sfințit steagul național și an depus ofițerii și soldații jurământul Mare și însufiețitor, efect an avut acțiunile pentru învingerea și gloria

oștirilor române, intercalate între ectelembile obținute, precum și schimbarea textului la troparul „Măntuiește Doamne poporul tău”, unde în loc de „biruință împărătească” s'a cetit „biruință oștirilor române d'urește”. Ceremoniile s'au sfințit cu „Trăiască Consiliul Național Român, trăiască România Mare” și cu „Pe-al nostru steag e scris unire” și „Desteptă-te Române”.

Senatul Central al Soldaților Români din Viena lucră nelincutat ziua-noaptea în toate direcțiunile, date în partea politică de Comitetul Național Român, iar în partea militară de generalul I. Boeriu, necunosând oboseala și intrându-se în gindețe zilnice, ținute acum în sala secției românești din Ministeriul de război.

Informațiuni.

Plătirea compenzatorilor de demobilizație.

Ministerul ungar de război a încuopținat telegrafice pe vicecomitele comitatului Brașov, că de aici încolo, compenzetele soldaților demobilizați le vor plăti numai autoritățile administrative.

Acelora, cari la demobilizare au primit competența pe 10 zile, li se va mai plăti 270 de coroane ca soldă și alimentație pentru 30 de zile, iar aceleora, cari n'au primit nici o competență la demobilizare, li se va plăti 300 de de coroane ca soldă și alimentație pe 40 de zile.

Plătirea se va face prin casieriele comunale — orșenești, cari au plătit și în trecut ajutoarele de război pentru familia respectivului mobilizat.

Acei soldați demobilizați, a căror familie n'au primit ajutoare de război, vor ridica competențele arătate mai sus, dela casa comună a locului lor de domiciliu.

Ungurii informează străinătatea.

Deodată cu manifestul nostru „Cătră popoarele lumii” Ungurii se pregătesc să facă în lumea întreagă un tâmbăluș ungar, care arătând starea fericită a popoarelor din Ungaria. Preoții și bancherii vor cutreiera toate țările în acest scop.

De ce nu au făcut-o oare pe când trăia Scotes Wlator și Björnson ?

Dealțul Károly va întâlni la Paris și pe Maniu.

Adem la Palestina.

După stirea dela Bârgău publicată mai înainte acumă dăm cetitorilor alți la fel dela Năsăud. Jidovimea căpătând din Năsăud (și Entradam ?) a intrat în cheltuieli trimișand o telegramă consiliului național maghiar din Cluj, în care strigă „Ghiwali” căci nu mai e de trăit pe plauriile strămoșești. Geșetul nu mai merge de loc, căci mușterii nu mai află cu cale să fie și văzătorii de față... la plată! Și barăni treant de ar circola, ca să poată aduce mară destulă! O! vei bleșmăni!

Mulțimită publică.

DI. Conte Logothetti, a dăruit 40 de rânduri albituri pentru copii orfani români. Sincera mulțumite.

Constanța A. Popovici
vice-pres. Reun. fem. rom.
din Brașov.

Convocare.

Invățătorii din cercul I. conferențiar Bran, Brașov și Treiscaune) sunt invitați prin aceasta a lua parte la conferința ce se va ține *Mercuri la 14-24 Noemvrie a. c. la orele 10 a. m. în sala festivă a liceului românesc din loc în scopul de a alege 2 delegați pentru marea adunare națională, care se va ține în Alba-Iulia Duminică în 18 Noemvrie v. 1918.*

Brașov, în 11/24 Noemvrie 1918.

Ștefan Popovici
președ. comis. permanente.

Publicațiune.

Se publică din partea comitetului executiv al statului național din Brașov, că bunurile erariale date în păstrare în comunele cercului de sus anume: cai, vite cornute, oi, cărăușe se licitează în comuna *Ghimbaș* începând cu ziua de 29 nov. n. Licitația începe în fiecare zi la 9 ore dim. la casa statului.

Preșidiul Cons. Național.
din Brașov.

Mare alegere!!

Mănuși de piele glacie și anti-louppes pentru doamne și domni, perchiea 15, 22 și 27 de coroane.

Bluze țărănești brodate la

Dumitru Berbecar.
Strada Vămii Nr. 17.

Un francez

dă oare de limbă franceză. Informațiuni se dau dela 2—4 ore p. m.

Eduard Boulanger.
Str. St. Ioan Nr. 17.

Anunț.

Se capătă pălării frumoase de dame și copii la *Kestenbaum Regina*, Târgul grăului Nr. 7. Reparații și transformări moderate și prompte.

Publicațiune.

În urma unei invitații primar al orașului nostru, Dr. C. Schnell, subscrisele bănci au convenit asupra lansării următorului apel, adresat populațiunii orașului și comitatului Brașov.

Revocarea și scoaterea din vigoare a dispozițiilor luate la timpul său de guvern, resp. de autoritățile administrative relativ la o eventuală evacuare a orașului și a comitatului. — se poate considera ca un fapt înbucurător, care ne umple de nădejde și încredere.

Sfaturile naționale locale, în legătură cu aceasta, au hotărât unanim, ca toate autoritățile precum și băncile să rămână la domiciliile lor și să-și continue activitatea.

Ar putea fi vorba anume numai de o eventuală — ș. a. pacinică ocupare a teritoriului nostru prin o putere străină, dar care nu va periclită în nici o privință liniștea, ordinea, averea privată, siguranța publică și ocupațiunea de toate zilele a cetățenilor noștri.

În urma acestora, subscrisele institute s'au decis — cu toate că din cauza circulațiunii postale restrinse nu sunt în situațiunea de a-și valora capitalele lor — să primească și să fructifice depuneri nouă.

Prin hotărîrea aceasta, împreună cu mari jertfe, voim să dăm ocaziune populațiunii noastre să depună din nou sumele de bani oprite pe acasă fără nici un scop. Căci bancnotele ascunse sunt detrașe din circulațiunea publică și nu pot satisface menții lor.

Sunt expuse stricăciunii, arderei, pierderii și furtului, fără ca să fie de folos proprietarilor lor, conform celor arătate mai sus.

Brașov, 15 Novembre 1918.

Albina, institut de credit și economii
filiala Brașov.

Brassói Népbank, soc. pe acții.

Brașoveana, Rumine de păstrare și im-
brunat.

Kronstädter Allgemeine Sparkassa.

"National-Bank" A. G. Kronstadt.

Pester ung. Komerzialbank, filiala
Brașov.

"Siebenbürgische Eskomptebank"

"Ungarische Allgem. Kreditbank" filiala
Brașov.